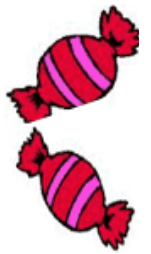

פינוק לשבת

עלון השבת לילדים

נא לא לקרוא בזמן התפלה וקריאת התורה

זמני השבת	הד"נ	מוצש"ק
ירושלים	18:50	20:06
חיפה	18:58	20:09
תל אביב	19:06	20:08
באר שבע	19:04	20:06

י"ל ע"י בית המדרש "אור שלום" שליד מוסדות קאמרנא בעיה"ק חברון תובב"א

בס"ד <> חג השבועות <> ו' סיון התשע"ג <> גליון מספר 77 <> שנה שנייה

ספור וְהָיָה הַשָּׁבֹת

אמר רבי יהושע בן לוי: בשעה שעלה משה למרום לקבל את התורה, אמרו מלאכי השרת לפני הקדוש ברוך הוא: "רבוננו של עולם! מה לילוד אשה בינינו?" השיב להם: "לקבל תורה בא". אמרו לפניו: "חמוּדָה גנוּזָה, לך תשע מאות ושבעים וארבעה דורות קדם שנברא העולם, אתה מבקש ליתנה לבשר ודם? מה אנוש פי תזכרנו, ובו אדם כי תפקדנו?" אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה: "החזר להם תשובה". אמר לפניו: "רבוננו של עולם, מתירא אני שמא ישרפוני בהבל שבפיהם". השיב לו הקדוש ברוך הוא: "אחוז בכסא כבודי והחזר להם תשובה עשה משה כן, נענה ואמר: "רבוננו של עולם, תורה שאתה נותן לי, מה כתוב בה? אנוכי ה' אלוקיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים. ואלו אתם, המלאכים, למצרים ירדתם? לפרעה השתעבדתם? תורה למה לכם? "עוד נאמר בה: לא יהיה לך אלהים אחרים. וכי בין עמים אתם שרונים וצריכים לאזהרה זו? "ועוד נאמר: זכור את יום השבת לקדשו. האם אתם עושים מלאכה שעליכם לשבות? "כִּי כִּי אֵת אֲבִיךָ וְאֵת אִמְךָ – אָב וָאִם יֵשׁ לָכֶם? "לא תרצח, לא תנאף, לא תגנב, וכי קנאה יש ביניכם? יצר הרע יש ביניכם? מייד הודו המלאכים לקדוש ברוך הוא כי טוב עשה. ולא עוד, אלא שהעניקו למשה, מתנות, סודות תורה ודרשות נפלאות.

חג מתן תורה שמח

וקצה למחשבה "הר כגזית"

מדוע הכריח ה' את עם ישראל לקבל את התורה, והרי גם כך קבלו בני"י את התורה מרצון? משל לשנים שבאו לרופא ולשניהם אותה בעיה: לדיקה מאנו לאכל. האחד, טען כי בנו חלה כמה ימים ואינו אוכל שום מאכל! אמר לו הרופא: הנה שלא לתת לו שום מאכל עד שיהיה תאב לאכל מאליו. השני, טען כי בנו מיום שהפסיק לינוק אינו רוצה כלום ואין ספק שהוא רעב, והוא בוכה בלי הפסק. אמר לו הרופא: פתח פיו של הילד והלעיטוהו במאכל ערב, ואחר שיטעם, ירגיש מתיקות המאכל פעמים ושלש ויאכל בעצמו בחשק ככל האחרים. כששמעו שני האבות את תשובת הרופא תמחו: הרי לכאורה אותה בעיה לשנינו ומדוע לכל אחד יעצת עצה אחרת, לאחד להאכיל את בנו ולשני להרעיבו? השיב הרופא: כששמעתי את שניכם, ראיתי שאין סבתו של חולה זה כשל זה, שהרי חולה זה שאינו תאב לאכל כלום, סימן שיש לו חלי וקבתו מכוננת, וסכנה להכניס לגופו אוכל בפת, ולכן צריך להרחיק ממנו כל מאכל כדי שלא יזיק לו. לא כן הילד שפסק לינוק, הוא בריא בכל איבריו והוא תאב לאכל ככל האדם, והסבה שהוא ממאן לאכל היא שאינו רגיל באכל אחר והוא חושב שלרעתו הם שאר המאכלים, ולכן צריך להלעיטו, כדי שיטעם את מתיקות המאכל ויאכל מעצמו. והנמשל: הקב"ה ידע שישראל לא היו חפצים באותה שעה לקבל את התורה שבעל פה, מכיון שלא טעמו עדין את מתיקות התורה, ולכן כפה עליהם את ההר, להכריחם עליה ולהטעימם בעל כורחם, וממילא יתאוו אחר"כ לקיימה באהבה. (המגיד מדובנא)